

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **MIREL INVEST, družstvo**, se sídlem Příkop 8, Brno, zastoupeného Mgr. Radimem Strnadem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Horní náměstí 103/2, Opava, o přezkum rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. 7. 2011, č. j. 2011/19383 - 421, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 11. 2011, č. j. 11 Ad 23/2011 - 16, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se zamítá.**

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 24. 11. 2011, č. j. 11 Ad 23/2011 - 16, zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku za žalobu proti rozhodnutí žalovaného, jenž k odvolání žalobce potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který za správní delikt na úseku zaměstnanosti uložil žalobci (dále jen „stěžovateli“) pokutu ve výši 170 000 Kč a paušální náhradu nákladů správního řízení ve výši 1000 Kč.

Stěžovatel se kasační stížností domáhá, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení městského soudu, neboť soudní poplatek ve výši 3000 Kč dne 29. 11. 2011 uhradil bankovním převodem z účtu zástupce. Stěžovatel současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Stěžovatel uvedl, že žalovaným rozhodnutím byla nezákonným způsobem zamítnuta žádost stěžovatele ve věci zrušení platnosti rozhodnutí o uložení správního vyhoštění, ačkoli pro zrušení platnosti byly splněny všechny zákonné podmínky. V důsledku nezákonného rozhodnutí je stěžovatel veden v evidenci nežádoucích osob a nemůže zde proto získat oprávnění k pobytu na území České republiky, ačkoli zde dlouhodobě žil a má zde rodinné, sociální a pracovní zázemí. Nenahraditelná újma je spatřována v tom, že stěžovatel byl nucen vrátit se do Vietnamu, kde již nemá vazby a životní zázemí. Zrušení rozhodnutí v soudním řízení je jedinou možností pro zrušení uloženého správního vyhoštění, což umožní získání oprávnění k pobytu na území České republiky.

S účinností zákona č. 367/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, přešla působnost odvolacího orgánu ve věcech správních deliktů ve věcech zaměstnanosti od 1. 1. 2012 na Státní úřad inspekce práce, který se vyjádřil dne 9. 3. 2012 k výzvě Nejvyššího správního soudu

č. j. 6 Ads 42/2012 - 20 ze dne 6. 3. 2012 k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle žalovaného se v předmětném správním řízení nejednalo o právech třetích osob, ale o uložení sankce stěžovateli ve formě peněžitého plnění, přiznání odkladného účinku by se proto nedotklo nabytých práv třetích osob. Za rozpor s veřejným zájmem by naopak žalovaný shledal spáchání správního deliktu bez náležité sankce, samotný odklad vykonatelnosti tedy žalovaný považuje za rozpor s veřejným zájmem. Jelikož Ministerstvo práce a sociálních věcí jako odvolací orgán neshledal pokutu ve výši 170 000 Kč likvidační, nedomnívá se žalovaný, že by pokuta pro stěžovatele znamenala nenahraditelnou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.; žalovaný zastává stanovisko, že stěžovatel neprokázal oprávněný důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, uložena sankce je oprávněná a přiměřená a byla uložena v souladu s § 141 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění platném a účinném do 31. 12. 2011.

Nejvyšší správní soud stěžovatele nevyzval k zaplacení soudního poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (jinak zpoplatněnou částkou 1000 Kč dle položky 20 sazebníku poplatků - Přílohy 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů). Jelikož v řízení o kasační stížnosti jde o posouzení usnesení, jímž bylo zastaveno řízení z důvodu nezaplacení soudního poplatku a trvání na podmínce uhrazení soudního poplatku za takovou kasační stížnost by znamenalo jen další řetězení téhož problému (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, dostupné na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud neshledal za souladné se závěry uvedené judikatury, trval-li by na splnění poplatkové povinnosti i za věc bezprostředně související s řízením o samotné kasační stížnosti.

Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění účinném od 1. 1. 2012 (dále jen „s. ř. s.“ - srov. přechodná ustanovení článku II bod 1 zákona č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Stěžovatel újmu dovozuje z nezákonného rozhodnutí, v jehož důsledku má být uloženo správní vyhoštění překážkou „získání oprávněného pobytu stěžovatele na území České republiky“. Tyto skutečnosti, jakož i jiné výše tvrzené důsledky právních účinků žalovaného správního rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu ze správního ani soudního spisu nevyplynuly. V řízení před správními orgány obou stupňů byl stěžovatel - právnická osoba - jako zaměstnavatel uznán vinným za správní delikt spáchaný na úseku zaměstnanosti, a to za nelegální práci fyzických osob se státní příslušností Ukrajinské republiky vykonávajících práci na území České republiky, přičemž stěžovateli byla za správní delikt uložena peněžité sankce. Odkladný účinek správní žaloby resp. kasační stížnosti tak pro stěžovatele znamená toliko odklad povinnosti zaplatit uloženou peněžitou sankci. Stěžovatel však v této souvislosti netvrdí ani nedovojuje žádné negativní následky výkonu či jiných právních následků žalovaného rozhodnutí; výše reprodukováná argumentace stěžovatele k možné újmě je na posuzovanou věc zcela nepřiléhavá.

Odkladný účinek správní žalobě ani kasační stížnosti ex lege nepřiznává soudní řád správní (srov. § 73 odst. 1 a § 107 s. ř. s.) ani zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů; městský soud o návrhu na přiznání odkladného účinku nerozhodoval, Nejvyšší správní soud konstatuje, že právní následky správního rozhodnutí (zejména jeho vykonatelnost) nastaly již v řízení o správní žalobě.

Jestliže poté stěžovatel oproti tomuto řízení ani netvrdí žádné nové skutečnosti, které by pro něj znamenaly existenci újmy větší, než jaká přiznáním odkladného účinku, může vzniknout jiným osobám /za této situace pozbývá významu posuzování eventuálního rozporu přiznání odkladného účinku s jiným důležitým veřejným zájmem (srov. § 73 odst. 2 s. ř. s.)/, Nejvyšší správní soud neshledal důvod přiznat účinkům správního rozhodnutí odlišný právní režim oproti žalobnímu řízení a zamítl návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. března 2012

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu